

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh,
Nicolae Craiu,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Orhei din 26 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2019, declarate de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, de avocata Brașoveanu Renata în numele inculpatului Guțu Andrei, în cauza penală privind inculpații

Gheorghită Viorel XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătorei Orhei din 27.04.2017 și decizia CA Chișinău din 15.09.2015, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 3 ani închisoare;

Guțu Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătorei Orhei din 27.04.2015 și decizia CA Chișinău din 15.09.2015, în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), 287 alin. (1), 84 Cod penal la 3 ani și 10 luni închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.12.2013 - 26.01.2018,
instanța de apel: 23.02.2018 - 18.11.2019,
instanța de recurs: 20.01.2020 - 24.03.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei din 26 ianuarie 2018, Guțu Andrei a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 10 (zece) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin.(4) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate de 3 ani și **6 luni** închisoare, aplicate prin decizia Curții de Apel din 15.09.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 (zece) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de lip închis, din 26.01.2018, cu includerea în acest termen a timpului aflării în arestare preventivă din 11.05.2013 până la 25.07.2013

și a termenului de pedeapsă executat, conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.09.2015, de la 27.04.2015 până la 26.01.2018.

De la Guțu Andrei s-a încasat în beneficiul lui Nagovițin V. prejudiciul material de 12.616 lei și moral de 100.000 lei.

Gheorghită Viorel Pavel, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

1.1. Prin încheierea de corectare a erorii materiale din 26 ianuarie 2018, instanța de fond a dispus: „*Se corectează eroarea materială din partea dispozitivă a sentinței Judecătoreiei Orhei din 26 ianuarie 2018 în privința inculpaților Guțu Andrei și Gheorghita Viorel, ambii învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.*

La aliniatul II din dispozitivul sentinței, sintagma: „se adaugă parțial pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015” se înlocuiește cu sintagma „se adaugă parțial pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 10 luni, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015”.

La aliniatul III din dispozitivul sentinței, sintagma: „Termenul de executare al pedepsei lui Guțu Andrei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 26 ianuarie 2018, cu includerea în acest termen a timpului aflării în stare de arest preventiv din 11 mai 2013 până la 25 iulie 2013” se înlocuiește cu sintagma „Termenul de executare al pedepsei lui Guțu Andrei XXXXX urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 26 ianuarie 2018, cu includerea în acest termen a timpului aflării lui în stare de arest preventiv din 09 mai 2013 până la 25 iulie 2013”.

2. Instanța de fond a constatat că, **prin rechizitoriu** Guțu A. și Gheorghită V. au fost puși sub învinuire pentru faptul că, la 06.05.2013, aflându-se la domiciliul lui Costăș I., situați în s. Seliște, r-nul Orhei, în urma unui conflict apărui cu Nagovițin S., intențional i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului. Ca rezultat, lui Nagovițin S. i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață. În urma vătămarilor corporale cauzate, la 07.05.2013 Nagovițin A. a decedat.

Acțiunile lui Guțu A. și Gheorghită V. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, comisă de două persoane, care a provocat decesul victimei.

Instanța a reținut că, inculpatul Guțu A. nu a recunoscut vina și a relatat că erau în ogradă lângă prispa, cu spatele la ieșirea din casă. Când s-a întors, l-a văzut pe Nagovițin S., care venea spre el și l-a stopat cu mâinile ca să nu cadă, dar acela a căzut peste un loc din ciment. Nu i-a aplicat pățimitului careva lovituri și nu a prevăzut că acesta putea să cadă. A căzut pe prispa casei, s-a ridicat și s-a așezat pe un pat, exprimându-se că se simte rău, iar băieții l-au stropit cu apă. S-a ridicat de pe pat și a plecat în casă.

Succesor al părții vătămate, Nagovițin V., a declarat că la înmormântarea feciorului a observat că-i lipsește un dinte de la mandibula inferioară din regiunea față. I s-a părut straniu, deoarece când plecase, toți dinții erau întregi și la locul lor.

Martorul Costăș I. a declarat că, Serghei a ieșit din casă în curte și l-a rugat în limba rusă pe Guțu A. să îi dea o țigară. Guțu A. și Gheorghită V. a întreb cine este

această persoană. Nagovițin S. a căzut jos, dar nu a văzut cine l-a lovit. Volodea și Sașa l-au stropii cu apă, l-au ridicat de jos și l-au pus pe pat lângă prispă. Apoi, ultimul a intrat în casă. Declarațiile făcute la poliție sunt adevărate. Nagovițin S. a fost lovit de Guțu A. și Gheorghită V. Când a fost interogat de poliție, declarațiile nu au fost citite, dar i-au fost date să le semneze. El nu a văzut cum a fost lovită partea vătămată, dar a auzit un zgomot asemănător cu o lovitură. L-a văzut cum stătea jos pe beton.

Martorul Sereojnicov A., a declarat că, Serghei s-a împiedicat, Guțu A. a ridicat o mână și el a căzut pe spate, pe prispă care era din beton. Guțu A. a ridicat mâna doar ca să nu cadă Serghei peste el, iar după ce a căzut Serghei jos nimeni nu i-a aplicat acestuia lovituri.

Martorul Seriojnicov O. a declarat că, a auzit când Nagovițin S. în limba rusă a cerut o țigară, iar Guțu A. când a zis „ce, Iura, ai și ruși în casă”, apoi a auzit un zgomot parcă cineva ar fi căzut jos. Peste ceva timp Serghei a intrat în casă și s-a culcat. Dimineață s-au trezit, iar Serghei încă dormea. Elena a încercat să-l trezească, dar când l-a întors i-a ieșit spumă din gură. Când a venit salvarea, acesta era deja mort. Fiul ei, XXXXX, i-a povestit că a văzut cum Guțu A. l-a bătut pe Nagovițin S. Sub declarațiile de la f.d. 41 este semnătura ei, însă, nu a dat așa mărturie precum ca feciorul XXXXX a comunicat că în seara incidentului peste fața lui Nagovițin S. a lovit de 2 ori și Gheorghită V. Nagovițin S. a fost lovit de Guțu A., aceasta a înțeles din spusele fiului ei, XXXXX, că nu a văzut personal.

Martorul minor Sereojnicov D., a declarat că nenea Serioja a ieșit din casă, a cerut o țigară de la Andrei, acesta i-a dat o țigară după care l-a împins peste umăr, el a căzut jos. L-au stropit cu apă. Serioja când a venit la ei, pe față nu avea vânătăi, nici zgârieturi. Avea toți dinții. Serioja s-a ridicat singur de pe fotoliu și s-a dus în casă. Serioja a căzut jos pe spate. Serioja a cerut o țigară de la Viorel, dar Andrei a spus „ce aveți și ruși în casă”. Viorel nu l-a lovit pe Serioja pe față.

Martorul Poborozniuc T. a declarat că, din casă a ieșit partea vătămată și, în limba rusă, a cerut o țigară de la Guțu A., apoi s-a împiedicat și a căzut pe spate cu capul pe prispă și picioarele în jos. Guțu A. l-a împins cu mâna să nu cadă peste el.

Martorul Rusnac E., a declarat că, Serghei a ieșit afară și a cerut o țigară, cei de afară au întrebat „da ce, ești rusofon?”. Serghei nu i-a comunicat că cineva ar fi sărit la el la bălaie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 07.05.2013, moartea părții vătămate Nagovițin S., a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subdurale și subarahnoidiene totale, cu erupere în ventriculele cerebrale, ce se confirmă prin datele necropsiei și sunt adevărate cu rezultatul investigației histologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat - traumă cranio-cerebrală închisă, echimoză în regiunea parieto-occipitală dreaptă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură liniară a bolții a bazei craniului, hemoragii epidurale, subdurale (90 ml) și subarahnoidiene toate, cu erupere în ventriculele cerebrale, care a fost produsă ca rezultat a lovirii de un obiect dur, contondent ca urmare a unei singure lovituri, într-un interval de scurtă durată, au legătură cauzală directă cu pricina morții și la persoanele vii, în comun, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 20.06.2013, moartea lui Nagovițin S., a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale cu hemoragii

în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subdurale (90 ml) și subarahnoidiene, cu erupere în ventriculele cerebrale ce se confirmă prin datele necrosiei și sunt adeverite histopatologic. La examinarea medico-legală a cadavrului lui Nagovițin Serghei Vladimir s-a depistat următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă, echimoză în regiunea parieto-occipitală dreaptă, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură liniară a bolții a bazei craniului, hemoragii epidurale, subdurale (90 ml) și subarahnoidiene, care a fost produsă ca rezultat a lovirii de un obiect dur, contondent, sau la lovire de acesta, are legătură directă cu cauza decesului, și conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă. Dat fiind faptul că la examinarea medico-legală a cadavrului a fost depistată numai o leziune corporală externă, și anume echimoză în regiunea parieto-occipitală din dreapta, comisia de experți judiciari medico-legali a constatat că, asupra corpului lui Nogovițin Serghei a fost aplicată numai o singură acțiune fizică. Formarea leziunilor corporale sus menționate la o singură cădere cu accelerație, din poziția verticală, și lovirea ulterioară de un obiect dur contondent nu se exclude.

Potrivit procesul-verbal de confruntare din 23.10.2013, dintre învinuți și martorul Sereojnicov O., ultimul a comunicat că Gheorghită V. și Guțu A. la 06.05.2013 au venit în gospodăria ei. Nagovițin S. a ieșit afară și a cerut o țigară în limba rusă de la cei prezenți, tot în acel moment a auzii parcă a căzut ceva și tot atunci s-a apropiat feciorul ei XXXXX și i-a comunicat că Nogovițin S. a fost bătut anume de Guțu A.

Conform procesului-verbal de confruntare din 23.10.2013, dintre învinuitul Gheorghită V. și martorul Costaș L., ultimul a comunicat că, la 06.05.2013 la ei în oșpeție a venit Gheorghită V. și Guțu A., care au servit puțină bere cu cei prezenți în gospodărie. Peste puțin timp din casă a ieșit Nogovițin S. care se afla sub influența băuturilor alcoolice, și a cerut o țigară de la Guțu A. în limba rusă. Ultimul, din motiv necunoscute, i-a aplicat o lovitură părții vătămate cu palma în regiunea capului. Serghei de la lovitura primită a căzut la pământ fără cunoștință. Apoi după puțin timp și-a revenii s-a ridicat și intrat în casă, de unde nu a mai ieșit. Învinuitul Gheorghită V. nu a fost de acord cu cele relatate de martor, și a declarat că la 06.05.2013 nu a intrat în gospodăria lui Costaș I.

Potrivit procesului-verbal de confruntare din 26.11.2013, dintre învinuitul Guțu A. și martorul Costaș I., ultimul a comunicat că, la 06.05.2013 la ei în oșpeție a venit Gheorghită V. și Guțu A., care au servit puțină bere cu cei prezenți în gospodărie. Peste puțin timp din casă a ieșit Nogovițin S. care se afla sub influența băuturilor alcoolice, și a cerut o țigară de la Guțu A. în limba rusă. Ultimul, din motiv necunoscut, i-a aplicat o lovitură părții vătămate cu palma în regiunea capului. Serghei de la lovitura primită, a căzut la pământ. După care de el s-a apropiat alias "Cioroi" și "Macaron", care l-au ridicat și l-au pus pe patul de afară. Apoi peste puțin timp și-a revenii, s-a ridicat și a intrat în casă, de unde nu a mai ieșit. Învinuitul Guțu A. nu a fost de acord și a relatat că la 06.05.2013 nu a fost în gospodăria martorului și nu poate comunica nimic. A precizat martorul că nemijlocit a văzut cum Guțu A. i-a aplicat lovitura lui Nogovițin S., însă căzătura nu a observat-o, l-a văzut pe Nagovițin S. deja la pământ.

Conform procesului-verbal de confruntare din 26.11.2013, dintre învinuitul Guțu A. și martorul Sereojnicov O., ultimul a comunicat că, Gheorghită V. și Guțu A. la 06.05.2013 au venit în gospodăria ei, după aceea ea a intrat în casă și Nagovițin S. a ieșit afară și a cerut o țigară în limba rusă de la cei prezenți, tot în acel moment a auzii parcă

a căzut ceva și tot atunci s-a apropiat feciorul ei Dănuț și i-a comunicat faptul că, Nagovițin S. a fost bătut anume de Guțu A. Personal nu observat de cine a fost maltratat Serghei. Dar din declarațiile celor prezenți a înțeles că Nagovițin S. a fost lovit de către Andrei. Apoi peste ceva timp, Nagovițin S. a intrat în casă și s-a culcat.

Astfel, instanța a constatat că, la 06.05.2013, în jurul orei 21⁰⁰, Guțu A. aflându-se la domiciliul lui Costaș I., situat în s. Sălești, r-nul Orhei, în urma unui conflict apărut cu Nagovițin S., **intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căruia ultimul a căzut jos, lovindu-se cu capul de un obiect dur contondent și ca rezultat i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora, la 07.05.2013, Nagovițin S. a decedat.**

Faptele acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intențională gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, și care a provocat decesul victimei.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 151 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Așadar, în speță, **fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului Guțu A. de lovire cu pumnul a părții vătămate Nagovițin S., care a căzut jos s-a lovit cu capul de prispa casei, aceasta fiind din ciment, iar drept consecință a acestei lovituri s-a produs decesul victimei.**

3. Procurorul în Procuratura r-lui Orhei, Machidon Vadim, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în privința inculpatului Gheorghită V. și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 9 ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, definitiv la 9 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, circumstanțele stabilite atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești evidențiază în acțiunile inculpatului Gheorghită V. elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Serejnicov O. fiind în incinta IP Orhei, împreună cu feciorul ei XXXXX, ultimul a declarat că pe lângă faptul că Guțu A. i-a aplicat o lovitură cu pumnul lui Nogovițin S., ultimul a fost lovit și de Gheorghită V., acesta din urmă aplicându-i lui Serghei două lovituri cu palma. A specificat și faptul că, la 08.05.2013 la ea au venit cet. Gheorghită V. și Guțu A. care au rămas destul de indignați de faptul că, a declarat la organele de poliției, că ei au fost în seara zilei de 06.05.2013 la ea în gospodărie, menționând faptul că ei nu au fost la ea în gospodărie. A comunicat că atât Gheorghită V. cât și Guțu A. aveau semnele folosirii băuturilor alcoolice. Iar la acel moment când Gheorghită V. a intrat în casă, ultimul s-a apropiat de patul în care se afla și a numit-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea feței.

În cadrul audierii, martorul minor XXXXX XXXXX a declarat că, locuiește împreună cu părinții. La 06.05.2013, era zi de luni, o zi în care a fost la o zi de naștere a unui verișor de al său pe nume Gheorghită. Pe parcursul serii, s-a aflat acasă împreună cu părinții, unde la ei în ospeție se mai aflau o doamna pe nume Elena și un domn pe nume Serghei. Seara, la ei în ogradă au intrat fratele său mai mare, Andrei, care era împreună cu "Macaron", apoi peste ceva timp, la ei au mai venit și Andrei împreună cu

Viorel, pe care îi cunoaște destul de bine. Apoi peste ceva timp, Andrei, l-a chemat pe Sergiu din casă și i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței. De la lovitura primită din partea lui Andrei, Sergiu a căzut cu capul de pământ fără să se ridice. Apoi, Andrei cu Viorel, l-au stropit cu apă, pe Serghei care s-a trezit, după care Sergiu a plecat și s-a culcat. A menționat și faptul că, Viorel i-a aplicat lui Sergiu și el două palme. Totodată specificând și faptul că Viorel a intrat în casă s-a apropiat de mama sa și i-a aplicat ultimei o lovitură cu palma peste față.

Cu referire la declarațiile martorului minor făcute în cadrul ședinței de judecată, este de menționat că acestea au fost influențate de cineva, fapt confirmat de către pedagogul care a participat la acțiunea dată, motiv din care aprecierea lor la baza sentinței ar duce la nerespectarea cerințelor unui proces echitabil.

La fel în cadrul cercetării judecătorești a fost audiat și martorul Serejnicov A. care a făcut declarații contradictorii cu cele făcute de el în faza urmăririi penale. Fiind audiat imediat după caz (mai 2013), Serejnicov A. a relatat că la venirea în ograda gospodăriei lor a inculpaților Guțu A. și Gheorghită V. de frică ar fi părăsit ograda, motiv din care nu a fost prezent în momentul în care Nagovițin S. a fost agresat de către inculpați, ca peste 4 ani să fie audiat în ședința de judecată la insistența apărării și să declare instanței că el ar fi fost prezent în momentul conflictului iscat între inculpați și Nagovițin S. și că ultimul nu ar fi fost agresat fizic de cei doi.

Temeiurile invocate de apărare referitor la nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu pot fi reținute, deoarece probele cercetate în ședința de judecată motivează vinovăția inculpaților, și anume declarațiile succesoriului părții vătămate Nagovițina V., a martorilor Rusnac E., Costăș I., Serejnicov O., XXXXX XXXXX și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2013 și tabelul foto anexat la el, rapoartele de expertiză medico-legală. La fel nu pot fi reținute nici argumentele, precum că partea vătămată s-ar fi lovit cu capul de prag atunci când a căzut jos de la căderea propriului corp, deoarece aceste argumente se combat prin localizarea loviturilor, care conform rapoartelor de expertiză medico-legală, se atestă a fi traumă cranio-cerebrală cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subdorale și subarahnoidiene totale.

Important este de reținut că proba cu expertiza medico-legală în acest caz nu este una absolută, deoarece din probele cu martorii se constată că asupra lui Nagovițin S. au fost aplicate lovituri de cel puțin două persoane. Anume din acest motiv se impune a se da o apreciere proporțională tuturor probelor cercetate în prezenta cauză penală, iar pe cale de consecință de reținut adevărul cazului investigat și nu interpretările apărării.

Urmează a fi apreciate declarațiile martorului minor XXXXX XXXXX în coraport cu declarațiile celorlalți martori pe caz. Acestea sunt plauzibile și verificate juridic, prin celelalte probe cercetate, astfel încât dau posibilitate de a reține fără îndoieli vinovăția inculpaților Guțu A. și Gheorghită V. în săvârșirea acestui capăt de acuzare.

Anume minorul XXXXX XXXXX a fost cel care a urmărit direct aplicarea loviturilor de către Gheorghită V. față de Nagovițin S. Tot el a declarat precum că loviturile aplicate de către Gheorghită V. au fost precedate de către o lovitură aplicată de către Guțu A. Cumulul loviturilor aplicate de inculpați au fost și cauza din care a survenit decesul cet. Nagovițin S., iar interpretarea precum că moartea acestuia ar fi survenit doar în rezultatul loviturii lui Guțu A. pe de o parte, sau a lui Gheorghită V., pe de altă parte nu este una plauzibilă, odată ce toate loviturile au cauzat la acel moment

suferințe persoanei, în consecință survenind decesul. Atât pe Gheorghiu V. cât și pe Guțu A. îi cunoaște foarte bine, fapt ce dă posibilitatea instanței de judecată de a aprecia că circumstanțele relatate de minor nu au fost redată altfel decât cum au fost în realitate.

Declarațiile martorului minor constituie proba care direct evidențiază acțiunile inculpaților din seara zilei de 06.05.2013, întreprinse asupra lui Nagovițin S., și care este confirmată și verificată prin declarațiile martorului Serejnicov O. Ba a fost cea care a relatat că fiul XXXXX i-a comunicat că Serghei a fost bătut de Guțu A. și Gheorghiu V. și că cei din urmă în acea seară aveau un comportament foarte agresiv față de ei.

Deci, odată ce o probă se confirmă prin altă probă, care de altfel stabilesc adevărul pe caz, acestea trebuie apreciate fără interpretări.

3.1. A declarat apel și avocata Martalog Viorica, solicitând casarea sentinței în partea condamnării inculpatului Guțu A. pe art. 151 alin. (4) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, fiind redusă și suma prejudiciului moral încasat.

Apelanta a invocat că, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, este realizabilă doar prin acțiune directă, cuprinsă de intenția făptuitorului, având drept scop cauzarea vătămărilor corporale grave, soldată cu cauzarea din imprudență a decesului victimei.

În planul laturii subiective, fapta prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Argumentele instanței de fond sună contradictoriu: „Așadar, în speță, fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului Guțu A. de lovire cu pumnul a părții vătămate Nagovițin S., care a căzut jos s-a lovit cu capul de prispa casei aceasta fiind din ciment, iar drept consecință a acestei lovituri s-a produs decesul victimei”.

Instanța de fond atestă lipsa acțiunii directe a inculpatului în raport cu consecințele prejudiciabile primare (vătămările corporale grave) și, implicit, imprudența față de acestea, dar neîntemeiat califică fapta numitului ca infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Decesul a survenit drept consecință directă a lovirii părții vătămate Nagovițin S. cu capul de prispa casei, urmare a căderii sale.

Însă, instanța de fond neglijează inexplicabil circumstanțele cazului, precum caracterul mijloacelor aplicate (pumnul), localizarea plăgilor (lovitura a fost aplicată în față, iar vătămarea gravă a survenit în mod indirect, nefiind cuprinsă de intenția inculpatului), numărul loviturilor aplicate (o singură lovitură), că vătămarea corporală gravă nu este consecința directă a lovirii inculpatului, că latura subiectivă este caracterizată prin imprudență. Nu ia în calcul instanța de fond faptul că intensitatea lovirii cu pumnul nu a fost aptă de a cauza vătămări corporale grave. Mai mult, chiar lovitura cu pumnul nu a lăsat amprenta efectivă pe corpul victimei, potrivit raporturilor de expertiză.

Instanța de fond a neglijat inexplicabil eventualele componente ale infracțiunilor prevăzute de art. 157 Cod penal „Vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență” și art. 149 Cod penal „Lipsirea de viață din imprudență”.

În context, în Hotărâre explicativă, CSJ a menționat că: „...în unele cazuri, lipsirea de viață din imprudență se consideră, în mod neîntemeiat, ca fiind intenționată, spre

exemplu: de la o izbitură, victima cade, se lovește cu capul de un corp contondent și moare sau cazul în care moartea victimei survine de la loviturile aplicate de făptuitor. În astfel de cazuri, conștientizarea de către făptuitor a laturii factice a acțiunilor (inacțiunilor) sale este apreciată în mod eronat ca probă a previziunii că va surveni moartea victimei” (pct. 9.).

Ori, în speță se învederează lipsa intenției directe a inculpatului de a provoca vătămările corporale grave cauzate victimei (urmărire prejudiciabile primare), soldate cu decesul ultimului, situație ce exclude componența infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal.

Astfel, conștientizarea de către inculpat a laturii factice a acțiunilor sale, de lovire cu pumnul în față, este apreciată de către instanța de fond în mod eronat ca probă a previziunii că va surveni o vătămare gravă a integrității corporale a victimei și astfel fiind cuprinsă de intenția inculpatului. Caracterul agresivității fizice, potrivit împrejurărilor speței, nu comportă rațional pericolul unei vătămări corporale grave, aceasta a survenit indirect în urma căderii persoanei și lovirii cu capul de prispa casei, consecințe neprevăzute de inculpat, deși în coroborare cu starea de ebrietate a victimei, o eventuală cădere a acesteia și vătămare mult mai gravă ar fi putut fi posibil prevăzută de către Guțu A.

În baza art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de fond a apreciat just probele, atestând o singură acțiune fizică, (manifestată prin lovitura aplicată în față victimei de către inculpat, soldată cu căderea primului, lovirea cu capul de prispa casei, cădere ce s-a soldat cu cauzarea din imprudență a vătămărilor corporale grave, urmate de decesul victimei, pe care neîntemeiat le-a apreciat ca fiind cuprinse de intenția directă a inculpatului, fapt ce a generat o calificare ilegală a acțiunilor inculpatului ca infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2019, apelurile au fost admise, casată sentință în partea numirii pedepsei definitive, conform art. 84 alin. (4) Cod penal și pronunță o nouă hotărâre.

Lui Guțu Andrei, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei numite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15.09.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Guțu A. a săvârșit infracțiunea imputată, prevăzută la art. 151 alin.(4) Cod penal și nu cea prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal, precum susține partea apărării.

Vina inculpatului Guțu A. *în comiterea infracțiunii imputate* este dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost încadrate pe art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și sănătății, care a provocat decesul victimei.

Probele nici într-un caz nu confirmă și nu demonstrează vina lui Gheorghită V. în comiterea infracțiunii imputate, deoarece niciuna din ele nu indică la aceea că Gheorghită V. l-ar fi lovit pe Nogovișin S.

Poziția apărării precum că în acțiunile lui Guțu A. ar persista semnele infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență, este nefondată deoarece, ***Guțu A. intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței lui Nogovițin S., de la care ultimul a căzut jos și și s-a lovit cu capul de un obiect contodont dur, cauzându-i astfel, vătămări corporale grave intenționat, iar ca urmare a acestor vătămări corporale, din imprudență a survenit moartea*** lui Nagovițin S.

Totodată, la individualizarea pedepsei numite inculpatului Guțu A., instanța de fond n-a ținut cont, în măsura necesară, de toate circumstanțele reale și personale, și astfel, urmează a fi admis în această parte, în același rând și din oficiu, apelul procurorului și apelul apărătorului și a casa sentința în partea numirii pedepsei definitive, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, ori, însă instanța de fond i-a aplicat pedeapsa definitivă lui Guțu A. prin metodele prevăzute de art. 85 Cod penal și nu art. 84 alin. (4) Cod penal, care prevede cumularea totală sau parțială a pedepselor aplicate, și nu adăugarea parțială (sau) totală la pedeapsa stabilită a părții neexecutate a pedepsei, cum a procedat instanța de fond.

5. Procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, a declarat apel, solicitând casarea totală a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel s-a expus nesigur asupra argumentelor acuzatorului de stat despre aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate de către partea acuzării pe parcursul urmăririi penale cât și cercetărilor judecătorești în instanța de fond, aceasta în condițiile în care nu a combătut în mod convingător pe fiecare dintre ele.

La adoptarea sentinței, în condițiile art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de fond urma să indice motivele pentru care respinge probele aduse în sprijinul acuzării și prin urmare să evidențieze circumstanțele de drept și de fapt pe care și-a motivat hotărârea, care de altfel este una depășită de probele supuse cercetării.

La caz, acuzarea atestă o situație în care instanța nu numai că a apreciat eronat probele aduse în sprijinul învinuirii dar și a admis o eroare la motivarea soluției, care contrazic dispozitivul hotărârii, în același context acesta fiind expus neclar, iar potrivit circumstanțelor de drept, situația atestată duce la o încălcare flagrantă a prevederilor art. 390 Cod de procedură penală.

Circumstanțele stabilite atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești evidențiază în acțiunile inculpatului Gheorghită V. elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (4) Cod penal.

Potrivit declarațiilor martorului minor XXXXX XXXXX, dânsul locuiește împreună cu părinții. La 06.05.2013, era zi de luni, o zi în care a fost la o zi de naștere a unui verișor de al său pe nume XXXXX. Pe parcursul serii, s-a aflat acasă împreună cu părinții, unde la ei în ospeție se mai aflau o doamna pe nume Elena și un domn pe nume Serghei. Seara, la ei în ogradă au intrat fratele său mai mare, Andrei, care era împreună cu "Macaron", apoi peste ceva timp, la ei au mai venit și Andrei împreună cu Viorel, pe care îi cunoaște destul de bine. Apoi peste ceva timp, Andrei, l-a chemat pe Sergiu din casă și i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței. De la lovitura primită din partea lui Andrei, Sergiu a căzut cu capul de pământ fără să se ridice. Apoi, Andrei cu Viorel, l-au stropit cu apă, pe Serghei care s-a trezit, după care Sergiu a plecat și s-a culcat. A menționat și faptul că, Viorel i-a aplicat lui Sergiu și el două palme. Totodată

specificând și faptul că Viorel a intrat în casă s-a apropiat de mama sa și i-a aplicat ultimei o lovitură cu palma peste față.

Cu referire la declarațiile martorului minor făcute în cadrul ședinței de judecată, este de menționat că acestea au fost influențate de cineva, fapt confirmat de către pedagogul care a participat la acțiunea dată, motiv din care aprecierea lor la baza sentinței ar duce la nerespectarea cerințelor unui proces echitabil.

Mai mult, așa cum rezultă din actele cauzei penale, pe parcursul judecării cauzei penale, o parte din martorii acuzării și-au modificat substanțial declarațiile în coraport cu cele făcute în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond a fost audiat martorul Serejnicov A. care a făcut declarații contradictorii cu cele făcute de el în faza urmăririi penale. Fiind audiat imediat după caz (mai 2013), Serejnicov A. a relatat că la venirea în ograda gospodăriei lor a inculpaților Guțu A. și Gheorghita V., de frică ar fi părăsit ograda, motiv din care nu a fost prezent în momentul în care Nagovițen S. a fost agresat de către inculpați, ca peste 4 ani să fie audiat în ședința de judecată la insistența apărării și să declare instanței că el ar fi fost prezent în momentul conflictului iscat între inculpați și Nagovițen S. și că ultimul nu ar fi fost agresat fizic de cei doi.

Cu referire la declarațiile martorului Serejnicov A. urmează a se lua în considerație și comportamentul acestuia în ședința de judecată în timpul audierii, reacția și modul în care a răspundea la întrebările acuzării. Aspectul psihologic al martorului la acea etapă a demonstrat că el ascunde adevărul. La fel, poziția martorului precum că el în cadrul audierii în faza urmăririi penale doar ar fi semnat procesul-verbal fără al citi nu este una justificată și argumentată, sau acesta a relatat adevărul în cadrul audierii sale imediat după caz, și nu în cadrul audierii peste 4 ani de la caz.

Important este că poziția martorului Serejnicov A., atât din faza urmăririi penale cât și a judecării cauzei a format obiectul examinării în cadrul unui proces penal, însă instanța rămâne a aprecia ca declarații veridice cele făcute în cadrul urmăririi penale deoarece coroborează cu alte mijloace de probă asupra cărora nu au apărut îndoieli cu referire la veridicitatea lor.

Instanța de apel nu a intervenit cuvenit și nu a reparat o eroare evidentă admisă de către instanța de fond la motivarea soluției de achitare a inculpatului Gheorghita V. și respectiv de condamnare a inculpatului Guțu A., în condițiile în care în partea descriptivă a sentinței din 26 ianuarie 2018, instanța de fond argumentează contradictoriu că pune la baza achitării inculpatului Gheorghita V. declarațiile martorilor menționați supra făcute în cadrul cercetărilor judecătorești iar la baza condamnării inculpatului Guțu A. pune declarațiile acelorași martori făcute în cadrul urmăririi penale și date citirii de către procuror în ședință de judecată în ordinea stabilită la art. 371 Cod de procedură penală.

Nu pare a fi clar care anume declarații au fost puse de către instanța de fond la baza adoptării sentinței (cele de la urmărirea penală sau cele făcute în cadrul cercetărilor judecătorești) și mai cu seamă care parte din declarații făcute de către martorii Poborozniuc T., Seriojnicov O., Serejnicov A., XXXXX XXXXX și Costăș I. în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond nu le consideră veridice în totalitate.

Mai mult, pe dimensiunea aprecierii probelor, se pare că instanța de apel nu doar că nu a înlăturat contradicțiile menționate supra dar a gafat personal și mai grav, în condițiile în care menține aceeași soluție de caz dată de către instanța de fond, doar că bazată în exclusivitate pe declarațiile făcute de către martorii Costăș I., Serejnicov O.,

Serejnicov A. și Rusnac E. doar în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond, parte din ele reconfirmate de către martori în ședința instanței de apel.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Brașoveanu Renata, solicitând casarea sentinței și deciziei în partea condamnării lui Guțu A. pe art. 151 alin. (4) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acesta să fie condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, fiind redusă și suma prejudiciului moral încasat.

Recurenta a invocat că, instanțele eronat au apreciat precum că, latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal este caracterizată prin inacțiune sau prin imprudență față de urmărire prejudicia primare (vătămările corporale grave).

De asemenea, instanța de fond și cea de apel neglijează inexplicabil circumstanțele cazului, precum caracterul mijloacelor aplicate (pumnul), localizarea plăgilor (lovitura a fost aplicată în față, iar vătămarea gravă a survenit în mod indirect, nefiind cuprinsă de intenția inculpatului), numărul loviturilor aplicate (o singură lovitură), că vătămarea corporală gravă nu este consecința directă a loviturii inculpatului, că latura subiectivă este caracterizată prin imprudență.

Nu i-au în calcul, faptul că intensitatea loviturii cu pumnul nu a fost aptă de a cauza vătămări corporale grave.

Mai mult, chiar lovitura cu pumnul nu a lăsat amprenta efectivă pe corpul victimei, potrivit raporturilor de expertiză.

Instanțele de judecată neglijează inexplicabil eventualele componente ale infracțiunilor prevăzute de art. 157 Cod penal „Vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență” și art. 149 Cod penal, lipsirea de viață din imprudență”.

Ori, în speță se învederează lipsa intenției directe a inculpatului de a provoca vătămările corporale grave cauzale victimei (urmărire prejudiciabile primare), soldate cu decesul ultimului, situație ce exclude componenta infracțiunii prevăzute de art. 151 Cod penal.

Aprecierile instanțelor sunt contradictorii, ultimele acceptă intenția directă a inculpatului de a lovi victima, dar leagă această intenție în mod abuziv, nefondat cu vătămările corporale grave, soldate cu decesul părții vătămate, vătămări corporale care nu reprezintă o consecință directă a loviturii aplicate.

Or, instanțele inferioare au apreciat just probele, atestând o singură acțiune fizică, manifestată prin lovitura aplicată în față victimei de către inculpat, soldată cu căderea primului, lovirea cu capul de prispa casei, cădere ce s-a soldat cu cauzarea din imprudență a vătămărilor corporale grave, urmate de decesul victimei, pe care neîntemeiat le-a apreciat ca fiind cuprinse de intenția directă a inculpatului, fapt ce a generat o calificare ilegală a acțiunilor inculpatului ca infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, iar având în vedere existența în speță a semnelor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, lipsirea de viață din imprudență.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2), alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului și motivele pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, cât și a încheierii *de corectare a erorii materiale* din 26 ianuarie 2018, instanța de fond (*pct. 1.-2. din decizie*):

a) constatând că inculpatul Guțu A.: „*în urma unui conflict apărut cu Nagovițin S., intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căruia ultimul a căzut jos, lovindu-se cu capul de un obiect dur contondent și ca rezultat i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora, la 07.05.2013, Nagovițin S. a decedat*”, concluzionând ulterior și că: „*în speță, fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile inculpatului Guțu A. de lovire cu pumnul a părții vătămate Nagovițin S., care a căzut jos s-a lovit cu capul de prispa casei, aceasta fiind din ciment, iar drept consecință a acestei lovituri s-a produs decesul victimei*”, a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită absolut divergent și confuz.

Astfel, este sumară legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile, nefiind clar dacă vătămrile corporale grave periculoase pentru viață și decesul victimei a survenit în consecința - *loviturii cu pumnul în regiunea feței*, ori în rezultatul *căderii ultimului și lovirii cu capul de un obiect dur contondent*, neconstatându-se la concret intenția inculpatului, locul și obiectul dur contondent;

b) nu a indicat și argumentat în descriptiv motivele de achitare a inculpatului Gheorghita V.

Totodată, în dispozitiv a dispus, deci neîntemeiat, achitarea lui din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele în fapt și în drept concrete invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării, nefiind clar care declarații ale martorilor au fost luate în considerare – depuse în cadrul urmăririi penale sau în ședința de judecată, și de care constatări concrete din rapoartele expertizelor judiciare a ținut cont instanța în situația în care acestea sunt de o natură alternativă;

d) a modificat, în sensul agravării, absolut neîntemeiat prin încheierea *de corectare a erorii materiale* din 26 ianuarie 2018, fondată pe art. 248, 249 Cod de procedură penală, pedeapsa inițial aplicată inculpatului, dispunând: „*sintagma: se adaugă pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, se înlocuiește cu sintagma: se adaugă parțial pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 10 (zece) luni*”.

Ori, soluționarea chestiunilor legate de individualizarea pedepsei nu cad sub incidența prevederilor din art. 248 - 250 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința

de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 400 alin. (3) Cod de procedură penală, apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și încheierea *de corectare a erorii materiale*, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință și încheiere *de corectare a erorii materiale* nemotivate și neîntemeiate legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele în fapt și în drept concrete invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării, nefiind clar care declarații ale martorilor au fost luate în considerare – depuse în cadrul urmăririi penale sau în ședința de judecată, și de care constatări concrete din rapoartele expertizelor judiciare a ținut cont instanța în situația în care acestea sunt de o natură alternativă;

c) și-a întemeiat decizia pe probe care nu au fost cercetate în ședința de judecată, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2013. (*f.d. 5-7, vol.I*); raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 07.05.2013 (*f.d. 91-93, vol.I*), raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 20.06.2013 (*f.d. 121-126, vol.I*), procesul-verbal de confruntare din 23.10.2013, dintre învinuitul Gheorghită V. și martorul Serejnicov O. (*f.d. 129, 130, vol.I*), procesul-verbal de confruntare din 23.10.2013, dintre învinuitul Gheorghită V. și martorul Costaș I. (*f.d. 131, 132, vo.I*), procesul-verbal de confruntare din 26.11.2013, dintre învinuitul Guțu A. și martorul Costaș I. (*f.d. 133, 134, vo.I*), revendicarea (*127, 128, vol. II*);

d) soluția instanței de apel din dispozitivul deciziei, în care nici nu s-a indicat dacă a fost menținută sentința în rest, contravine încheierii *de corectare a erorii materiale* din 26 ianuarie 2018, pe care nu a casat-o, aceasta continuând, astfel, să producă efecte juridice în latura pedepsei aplicate inculpatului de prima instanță (*pct. 1.1. din decizie*);

e) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., 5., 5.2. din prezenta decizie.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțele nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârilor, acestea fiind este expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de avocata Brașoveanu Renata, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2019, în privința inculpaților Gheorghită Viorel XXXXX și Guțu Andrei XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 08 mai 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Burduh
Nicolae Craiu